

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2790/2020
16.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Зоране Делибашић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милорад Михаиловић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Божо Марковић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1585/19 од 29.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 16.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1585/19 од 29.01.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1585/19 од 29.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 1585/19 од 29.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Врбасу П 1013/17 од 11.04.2019. године, којом је ставом првим изреке одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете, исплати и то на име претрпљеног страха износ од 120.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова износ од 120.000,00 динара, на име душевних болова због умањења животне активности износ од 110.000,00 динара, односно укупан износ од 350.000,00 динара, као и да му на име састава опомене пред тужбу исплати износ од 4.500,00 динара, све са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате; ставом другим изреке утврђено да је повучена тужба у делу којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име душевних болова због наружености исплати износ од 20.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате; ставом трећим изреке обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 37.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате и ставом четвртим изреке одлучено да се тужилац ослобађа обавезе плаћања судске таксе на пресуду. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о облигационим односима, наведеним у образложењу нижестепених пресуда, и применом правила о терету доказивања, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете, коју је тужилац претпео услед пада са мердевина у дворишту туженог, када је, прихвативши налог туженог по закљученом усменом уговору о делу, изводио радове фарбања решетки на прозору куће туженог. Из утврђеног чињеничног стања произлази да мердевине, у власништву туженог, нису узрок настанка штете, јер нису биле неисправне нити их је претходно поставио тужени на мокре плочице, услед чега је дошло до клизања мердевина, при чему је тужилац критичном приликом био у неадекватној обући (гуменим папучама), а није, у случају да је сматрао да су мердевине у лошем стању, на то указао туженом. Код таквог утврђења, оцењено је да је узрок настанка штете искључиво неправилно и неопрезно коришћење мердевина на страни тужиоца, који је у конкретном случају обављао посао на висини, односно бавио се опасном делатношћу, које околности туженог, као власника опасне ствари, ослобађају одговорности за штету, јер штету није могао предвидети, а последице није могао избећи нити отклонити.

У таквом случају, другостепени суд је према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донео одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање у ревизији као о изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Поред тога, тужилац није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично - правној ситуацији. Одлуке које је тужилац доставио уз ревизију односе се на оцену основаности захтева за накнаду нематеријалне штете у ситуацији када изведеним доказима није утврђено да је узрок штете радња оштећеног, што није ситуација у конкретном случају.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5.ЗПП, у вези члана 479. став 6. ЗПП Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 11.10.2017. године, са захтевом за накнаду штете у износу од 324.500,00 динара. Поднеском од 23.01.2019. године тужба је преиначена повећањем тужбеног захтева на износ од 350.000,00 динара, о којем је одлучено првостепеном пресудом донетом 11.04.2019. године. Другостепена пресуда је донета 29.01.2020. године.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по срењем курсу НБС на да преиначења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић